

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 " — "
Negyed évre	1 " 50 "
Egyes szám ára	6 "
Külföldre egy évre	8 " — "

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT:
Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁN:
Sprencz György szerkesztő lakásán.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT
Szabó Albert könyvnyomdájában.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetések, nyíltéri cikkek, stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

Üdvös lépés.

(g.) Az erdélyrészi magyar közművelődési egyesület ügybuzgó központi választmánya a napokban elhatározta, hogy lépést tesz a székely művelődési és közgazdasági egységgel való egyesülés iránt. Ezen üdvös lépésért a derék választmányt őszintén üdvözljük, s kívánjuk, hogy az egyesülés minél hamarabb jöjjön létre.

A közművelődési egyesület szintén azon eszmét irta fel zászlójára, melyet több mint egy évtizeddel ezelőtt a székely-egylet. A különbség a kettő között legfennebb csak annyi, hogy az elsőnek egész Erdélyre kiterjedt áldásos működése, míg az utóbbi csupán a Székelyföldet vette védőszárnyai alá.

A székely-egylet azonban — dacára az élén álló kitűnő hazafiak buzgó tevékenységének — eddigelé vajmi keveset tett és tehetett a kitűzött magaslatos cél érdekében. Évek során át gyengének bizonyult akkora tevékenység kifejtésére, melylyel nagy célját elérhette volna. Nem rendelkezett a szükséges anyagi és szellemi eszközökkel. Szellemi erők tekintetében ugyan még nincsenek a panaszra; de mit ér az, ha nincsen birtokában a kellő anyagi erőnek? Hisz a mai világban az első az utóbbi nélkül a legtöbb esetben semmit sem ér. Már pedig oly nagy akció megindításához, minővel a székely-egyletnek kellett volna fellépni, hogy célját elérhesse: tömérdek pénz kell.

Nagy célokat nagyszabású eszkö-

zökkel lehet csak elérni. A székelység megmentése, az elkorcsult magyarok visszahódítása nem oly kicsinyes célok, melyeket gyenge kísérletekkel, egy kevés áldozat árán elérhetne élni. Azoknak elérésére költséges intézmények szükségesek. A közművelődési egyesület vezérferfiainak azon törekvését tehát, hogy a magyar közművelődés eszméje lehetőleg a nép minden rétegébe behatoljon s mindenütt hódítson: csak helyeselni lehet; mert csakis ily uton juthat azon szellemi és anyagi tőkének birtokába, mely egy ily nemzeti ügy felvirágzásához mulhatlanul szükséges. S ha az egyesület azon az uton halad a cél felé, a melyen megindult: a legsebbebb reményekkel nézünk a jövő elé.

A székely-egylet eddigi működését azért nem kísérté a kívánt sikert, mert kicsinyszerűek voltak az eszközök, melyekkel a cél el akarták érni. Az egy székely iparmúzeum felállításán kívül — mely kétségtelenül áldásos gyümölcsöt fog teremni — nem éreztük még intézkedéseinek gyakorlati hasznát. Avagy egy-két ifju segítségével, nap-tár-kiadással sat. segítettek, vagy segíthetnek rajtuk? Mennyi gyűlés, mennyi szónoklat történt érdeklünkben! . . . És hol állunk ma? . . . Valljuk meg őszintén, hogy még most is csak oly messze állunk a kitűzött céltól, mint ezelőtt egy évtizeddel.

Nem vádolunk senkit mulasztással, sőt elismerjük, hogy az egylet élén álló férfiak megtettek mindent, a mi csak

működésünknek adunk kifejezést, hogy a székely-egylet igen helyesen fog eljárni, ha kimondja az egyesülést az erdélyrészi közművelődési egyesülettel. Egymagára nem tudta elérni a nagy célt, melynek kivételére alakult. De biztat a remény, hogy elérheti azt a közművelődési egyesülettel karöltve.

Eddig főleg a közöny volt az oka, hogy a székely-egylet a hozzáfűzött reményeknek nem tudott megfelelni oly mértékben, mint kellett volna; mert míg a választmány a központban rendszeres működést fejtett ki, addig a fiók-egyletek — tudomásunk szerint csak egynek a kivételével — tétlenül ültek. Egynek a kivételével, mondjuk, mert a többi életjelt nem adott magáról. Avagy tán több nem is létezik? . . . Minden esetre szomorú jele az érdeklődésnek!

Az erdélyrészi magyar közművelődési egyesület által megindított mozgalom elől azonban eddigelé a székely megyék nem zárkoztak el; a közművelődés oltárára szép összegeket áldoznak. Az érdeklődés tehát ébred, úgy látszik, most már nálunk is, s hisszük, hogy minél hamarabb fel fog ébredni teljes mértékben.

A két egyesület összeolvadását a fennebbi okoknál fogva szívünkkel kívánjuk!

szomszédos megyékben a hajsza (Hüm! úgy hát nyilván a szabolcsi Nagyokból van); ha pedig azt feleli, hogy „igen”, erre meg az áll be, hogy: „Melyik Kissnek a fia? Hátha ismerem a familiáját?”

Hát még a tömérdek kérdészködés a politika subtilis részletei után? A képviselőnek tudnia kell azokat, mert beszél, tehát van bennök valami. Ha nem tudja, akkor nem befentes. S ha nem befentes, akkor többé meg nem választják, mert ő nekik nagy befolyású ember kell.

Hisz könnyű volna megfelelni, elütni így vagy úgy, ha minden elejtett szavát szentírás számba nem vennék. Haza viszik, mint valami virágmagot, a miből egész legendák fognak nőni otthon, ha elvetik a kerületben.

A szegény képviselő természetesen örökösen ül, félve, hogy kistul valami, mert kénytelen sok nem igazat mondani, kivált ha mameluk, mert a nem mameluknak könnyű. Az csak káromkodik, szid mindent; a mi szép, azt azért szidja, mert drága, (minek fecsérelni az adózó nép pénzét ilyenre?) a mi pedig nem szép, azt azért szidja, hogy nem szép. Aztán az ellenzéki Haluska Jánosok sokkal szelidebbek és sokkal kiszékeltebbek; hanem a mameluk Haluska rettenetes az ő fürkésző, vizsgálódó tekintetével

Hirdetések közlési díja:

minden egy hasábos garmond sorért vagy annak térfogatáért 4 kr., s minden egyszeri közlés után 30 kr. bélyegdíj fizetendő. Nagy és többször közlendő hirdetményt a kiadóhivatal árkedvezményben részesít.

A „Nyíltér” rovatban közlendő cikkek soronkint 10 kr. díjért közöltetnek.

Országgyűlés.

A képviselőház hét fői ülésén folytattott az 1886. évi költségvetés általános tárgyalása.

Az ülés elég változatos és érdekes volt, a hosszabb szónoklatokat többször váltották fel élénk személyes felszólalások, az ülés végén pedig olyan viharos jelenet játszódott le, a milyen régen volt a házban.

Elsőnek Meszlényi Lajos szólalt fel. Beszédét, melyben a költségvetést a Jules Verne-féle regényekhez hasonlította, a baloldaltól gyakran helyeselték.

Horváth Gyula hosszabb beszédben a jobboldal gyakori helyeslése között főleg a nemzeti kérdéssel s a társadalom missziójával foglalkozott. Utána Grünwald Béla személyes kérdésben szólalt fel, mire Horváth Gyula válaszolt röviden.

Szabó László határozottan a költségvetés ellen nyilatkozott. Élénk hatást keltett beszédében a többi közt azt mondta, hogy a miniszterelnök bizalmasai közt van olyan ember, a ki az ország vagyonát a rendes árak egy harmadéért elharcolja.

Szapáry Gyula gróf pénzügyminiszter a ház általános figyelme mellett s a jobboldal élénk helyeslése közt a kormány pénzügyi politikáját s a megtámadott költségvetést védelmezte.

Végül, több szónok nem lévén feljegyezve, Hegedűs Sándor előadó mondta el zárbeszédét a jobboldal élénk tetszésnyilatkozatai közt.

Beöthy Ákos és Gaál Jenő személyes kérdésben tett felszólalásai után Tisza miniszterelnök állott fel, s reflektálva Szabó Lászlónak a miniszterelnök egy intimusára vonatkozólag tett vádjára, azt, mint alaptalan rágalmat, visszautasította.

Erre roppant zaj támadt, s midőn Szabó László felállott, a jobboldal szenvedélyes hangon kiabált: „Nevezze meg!” „Ki az?”

és tudnivalójával. A mameluk Haluska érzi, hogy ő hatalmon van és a hatalmat élvezni akarja. Neki vessék fel a fátyolt a kormányzás titkai elől, ő most látni akar, mert az ő kedvéért lett vakká.

A képviselő akármilyen öreg is, egyszerre megalatolodik a Haluskák társaságában; úgy értem a megfiatalodást, hogy visszaugrik a jogászok állapotokba, mikor az öregek feljöttek . . . Mennyi raffineria és mőgonddal lett ahhoz, hogy észre ne vegyék valahogy az — üres koffert!

De még az jó volna, ha a Haluskák csak politikai felvilágosításokat akarnának a képviselőjüktől, hanem ha valami tudakozni valójuk, sürgető perük vagy bárminemű komissziójuk van, ott a kész hordár, a képviselő. Az kiöltött nyelvvel szaladgál reggeltől estig az ő dolgukban.

S még ez mind a könnyebb rész.

Hanem mikor aztán az egész kerület kezd megindulni, mint a birhami erdő — hivatalok után!

Mert az a jó képviselő, — a Haluskai fel fogás szerint — a ki oly gyöngéden szereti a kerületét, hogy maga után hozza apródonkint.

Lélekemelő példák vannak erre nem egy

A „Székelyföld” tárczája.

A képviselőház karzatáról.

Írta: Mikszáth Kálmán.

A „Haluska Jánosok”.

Hiányos volna ez a könyv, ha a Haluska Jánosokat kifejejteném belőle, mert a hogy a Horac lovagjának háta mögött ül a gond, épen úgy sötétlenek minden képviselőnek háta mögött a Haluska Jánosok.

Az immunitás védi a képviselőket mindenféle zaklatás ellen, csak a Haluskáké ellen nem.

Hogy kik azok a Haluskák, fogják önök kérdeni. Ejh! hát ki nem találta volna maguktól?

„Haluska János” — képviselői nyelven — minden ember, a ki választó.

Gyakran hallani bus panaszokat:

„Haluska Jánosok érkeztek a nyakamra.” „Haluska János dolgában kell mennem ide vagy oda.” „A Haluskáktól kaptam levelet” — s több efféle.

De ha a Haluska Jánosok elől nem védi a képviselőket az immunitás, vannak megint bizonyos dolgok, a melyekben úgy szólván a Haluska Jánosok szolgálnak neki immunitásul.

Ha a képviselő rendez-voust elhanyagol

vagy ígéretet nem vált be, elég azt mondania mentségül: „Haluskám van”.

Olyan kifogás ez, mintha azt mondaná, hogy „gyomorgörőseim vannak”, vagy „lá-zam van”. A Haluskák képviselőt senki sem unszolja többé semmire; gyöngéd szájalom tárgya. A Haluskák képviselő olyan sérthetetlen, mint a viselő asszony.

S haluskái mindenkinek vannak, ha mandatuma van. Gyakran jönnek, de az a szörnyű, hogy jöhetnek minden perczben. Ha az ambituson csoszogás hallatszik, az ajtón kopogtatás: a képviselő összerendez, mert nincs a napnak és éjnek oly órája, hogy Haluska ne jöhetne. Ott állhat lesben a muzeumkert szögletén vagy az országház kapujánál oldalog. Az is lehetséges, hogy a karzaton ül már, s onnan fürkészi hiuz szemekkel a képviselőjét.

A Haluska mindenütt jelenvaló, mindent lát és mindenre kíváncsi. Jaj annak a szegény képviselőnek, a ki Haluskákat vezetget a városban.

Ha valaki köszön, a Haluska rögtön megkérdezi: „Ki volt az?” Ha a képviselő azt feleli, hogy „Nagy Ferencz” vagy „Kiss Gábor”, legott elkezdik kutatni: „Nem-e a bihari Nagyokból való, vagy a borsodi Kissokból?” A képviselő erre aztán vagy azt mondja: „nem”, s akkor megindul végig a

Szabó László a baloldal folytonos lármája és közbekialtásai közt kijelentette, hogy ha a miniszterelnök az ügyben vizsgálatot indít, őt megbizsa az ellenőrzéssel, bebizonyítja azt, amit mondott. Erre még nagyobb lármát adott.

Tisza miniszterelnök újból felszólalt, azt mondta, hogy ő nem indíthat vizsgálatot, mikor képezele sinces arról, kit értett Szabó. Erre újra kitört a lármája.

Szabó László folytonos zaj közt kijelentette, hogy helytáll azért, amit mondott; a névvel most elő nem állhat, mert még nincsenek kezeiben az okmányok.

Ezt a kijelentést újból viharos lármával követte, melynek csak az elnök hosszas csendjével vetett véget.

A csend helyreálltával az elnök, a ház méltóságára hivatkozva, figyelmeztette Szabót, hogy felszólalásaiban ügyeljen a tárgyalagosságra.

Az elnök után Hegedűs Sándor és Ugron Gábor szólott. Mindkettőnek felszólalása hosszantartó szenvedélyes lármát idézett elő.

Ilyen hangulat mellett szólott még az elnök és Tisza miniszterelnök, mire Szabó László kijelentette, hogy a miniszterelnöknek négy szem közt bármikor megnevezi az illetőt.

Ezzel véget vetett az izgalmas jelenetnek, az ülés is véget ért.

Másnap kedden a költségvetés általános tárgyalását befejezték és aztán tárgyalgáltak az országgyűlés két házának értekezési módjára vonatkozó bizottsági határozati javaslatot. A költségvetés Helfy Ignác zárbeszéde, Hegedűs Sándor személyes felszólalása a pénzügyminiszter észrevételei után általánosságban elfogadott. A két ház közötti érintkezés módjára vonatkozó javaslat tárgyalásánál élénk vita támadt.

Az ülés folyama alatt Szabó László felkereste a miniszterelnököt s tudatta vele, hogy hétfőn tett nyilatkozatához képest kész megnevezni azt, a kit tegnap azzal vádolt, hogy az ország vagyonát egy harmadért elharácsolja. Tisza miniszterelnök azt kívánta, hogy Szabó két ellenzéki képviselő jelenlétében nevezze meg előtte az illetőt. Erre Szabó László Szilágyi Dezsőt és Ugron Gábort szólította fel tanukul, s a miniszterelnök előtt ezek jelenlétében nevezte meg azt, a kit vádjára terhel. A miniszterelnök a nyilatkozatot tudomásul vette, egyúttal feljegyezte azoknak az okmányoknak a számait, a melyeket Szabó felsorolt; a miniszterelnök megígérte, hogy ezeket az okmányokat a Szabó rendelkezésére fogja bocsátani.

vidéken,*) kívált a hol nagyobb elszegénye-

*) Egyszer a jó öreg Pulszky Ferencz fölment — így meséli — a közlekedésiügyi miniszteriumhoz, hogy mint hírlapíró vasuti jegyet kérjen az államtitkártól.

— Benn van az államtitkár? — kérde egy elegáns kinézésű fiatal embertől.

— Rögön jön. Tessék addig is leülni az én szobában.

Pulszky bement az udvarias meghívásra s levette magát a pamlagra.

— Jegyet jöttem kérni Eperjesre — szólott az öreg nagyot fújva. — Sok, sok esztendője nem láttam már a szülővármegyémet, szeretnék oda felutazni s a rokonságot meglátogatni.

— Mikor szándékozik fölmentni, Feri bácsi?

— Az öreg ur figyelmes lett a bizalmas megszólításra.

— Kinek hívnak, öcsém?

— En Biinyi Károly vagyok Sárosból.

— Szervusz, gyere! Hiszen rokonok vagyunk. Mit üzensz apának? mert ahhoz is elmegyek Bilibe.

— Az már nehéz lesz, Feri bácsi, mert ő itt van alkalmazva a közoktatásiügyi miniszteriumban.

— No, az derék. Hát így már most kihagyom Bilint a programból, hanem elmegyek Sztrókára a Szalokyakhoz.

— Hiába lenne! Hisz azok is mindaketten itt vannak a legfőbb számszékénél.

— Üsse meg a kő! Akkor hát fölkeresem az én ifjúkori cimborámat, Demetrey Janit.

— Inok a belügyminiszteriumnál.

— No, szépen vagyunk! Így hát az egész időt Komoródy Miska keresztifiam kastélyában kell töltenem Berzéken.

— A Miskánál? Hisz az meg nálunk iktató... Itt kormól a szomszéd szobában.

E pillanatban nyitott be az államtitkár.

— Mit parancsolsz, kedves barátom? — kérde Pulszkytól.

— Egy jegyet akartam töletet kérni a vármegyémbe, — felelte az öreg szeretetre méltó humorával — de látom, hogy fölösleges, mert ti azt már egészen ide hoztátok.

— Lemondott az uti tervről, haza ment. Harmadnapra erre két uti porral lepett gentry ki-nezésű alak nyitott be a dolgozó-szobájába.

Szerdán vette kezdetét a költségvetés részletes tárgyalása. Ez ülésen egészen le-tárgyalták a költségvetés első tételét s meg-kezdték a belügyi tárca költségvetését, melynek első tételét elfogadták. Orbán Balázs felszólalását a határszéli kérdés tár-gyában lapunk teréhez mért terjedelemben ide igtatjuk.

Nincs olyan év, hogy Romániából fegyve-res beütés ne történjék a székelyek földjének több pontjaira és ottan tekintélyes területek el ne foglaltatnának. Ujabb időben megtörtént az, hogy már nemcsak a területet fog-lalták el, hanem a nyájukat is elhajtották, a szénát elvitték, és az ott levő embereket is bántalmazták és elhurcolták. És a helyett, hogy mi az ilyen fegyveres beütéseket ére-lyesen visszautasítanók, a diplomácia terére lépünk, kiküldünk egy határszabályozó bi-zottságot, mely birtokunk kívül folytatja éven-ken keresztül a tárgyalásokat és a végered-mény a legtöbb esetben az, hogy az elfoglalt területek oda vesznek, vagy ha vissza is kapjuk, vissza kapunk kopár sziklákat, mert azt a fát, mely az illető területnek értékét képezte, letarolják, elpusztítják. Ily módon több ezer holdra menő birtokunk veszett oda, és igen nagy értékű erdőterület lett letarolva, mert mint nagy államnak nem illik a gyenge fegyveres inváziót visszautasítani. Ez való-ságos önelhagyottság. Miért van a nagy had-sereg, miért vannak csendőreink, financiai-ink, ha nem tudnak az ily beütéseknek gátat vetni? Ha az állam nem képes, vagy nem akarja Magyarország területi integritását megőrizni, ám mondják meg, mi meg fogjuk magunk oltalmazni. (Derűtség a jobb-oldalon, helyeslés a szélső baloldalon.) és ugy-e fogjuk kergetni azokat a foglalókat, hogy a Dunáig meg se állnak. Már meg is tették a derék kézdívár helyiek, kik egy ily beütő fegyveres vitécesapatot, boerskoros vitézeket ugyancsak elkergették. Ha tehát a kormány nem bír megőrizni, bizza ránk, mi meg fogjuk magunk oltalmazni. (Helyes-lés a szélső baloldalon.)

Erre Tisza Kálmán miniszterelnök ki-jelentette, hogy a bizottság, mely kikülde-tett, a helyszínen bevégezte a munkálatokat. Vannak bizonyos pontok, melyeknél a határ helyességére nézve meggyeztek; de vannak pontok, a melyekre nézve a bizottság külön-böző tagjai különböző nézetet vannak. A munkálat a határok végleges megállapítása tárgyában folyamatban van és — úgy mond — én rajta vagyok, mert e dolognál mit sem ohajtok jobban, mint azt, hogy lehetőleg ez év folyamán e kérdéssel tisztába jöjünk.

A mi a határsértéseket illeti, — így fol-yatja — sajnos, történtek ilyenek a múlt év-ben is; de méltóztassanak megengedni, a ki tudja e viszonyokat, el fogja ismerni, hogy mindig történtek ilyen határsértések, és pe-dig törtétek, azt sem lehet tagadni, mind-két részről. Mert azt nem tagadhatja el senki, hogy ép úgy, mint törtétek áttörések Romániából, de nem az állam részéről, — mert ebben fekszik a különbség — úgy tör-

téntek egyesek részéről mi tőlünk is Romá-niába. De ama vádat aztán, hogy a kormány nem lépett volna fel, valahányszor a mi te-rületünk megsértetett, el nem ismerem; mert igen is fellépett, egyes esetekben kon-statálván a tényt, elégtételt is szerzett, más esetekben részint még függőben van a kér-dés, részint a tény konstatálható nem volt.

De még az is megtörtént, — igen nagy zajt is idézett elő Romániában, de magam részéről kimutattam, hogy organumaink he-lyesen jártak el — mondom, megtörtént, hogy két csendő egy egész, magát állítólag tévedésből a mi határunkon elhelyezkedett patrót kísért be és fegyverzett le.

Közművelődési egyesület.

Az erdélyrészi közművelődési egyesület jövő sorsa dőlt el a folyó hó 12-én és 13-án tartott választmányi gyűlésben, a melynek képe az egykori erdélyi országgyűlésekre emlékeztetett. Három főispán, két alispán, öt, országos képviselő, két főpap, számos mágán, több egyetemi tanár s az értelmiség legelőkelőbbjei vettek részt messze vidé-kekről a két napig tartott gyűlésen, a mely a munkaprogramban a közművelő-dési feladatok mellett megfelelő súlyt adott a közgazdasági iránynak, s ha minden hatá-rozatában óvakodott a chauvinizmustól, vi-szont a kunktatori magatartást sem fogadta el követendőnek. Ezzel egészséges, fejlő-désre képes, bátor irányt adatott a most már biztosan emelkedő egyesületnek.

Nagyfontosságúak a közművelődési kon-gresszus és a „Székely-egylet“-tel való egye-sülés tárgyában hozott határozatok. Az elő-bire nézve kimondatott, hogy az E. M. K. E. a Budapesten tartandó összejövetelben részt vesz, de a kongresszust rendező „Magyar iskola-egyesület“-től a program-pontok kellő időben való leküldése kéretik, hogy a küldötteknek kellő információ adassék; a „Székely-egylet“ igazgatósága pedig, a mely ugyancsak Budapesten székel, azon értesí-téssel kéretik fel az egyesülésre, hogy egyé-bént az E. M. K. E. székely szakosztályt alakítsa a székelység vitális érdekei megoldá-sára maga vállalkozik. E határozattal a szé-kely kongresszus eszméje átment a szak-osztály megalakításának gondolatába.

A gyűlés nem fogadta el amaz indítványt, hogy egy külön szaklap alapíttassék, mert az egész hazai sajtót a nemzeti ügy készsé-ges közlegének tekinti s szükségtelen költsé-geket nem akar. A teendőket 37 főpont alá foglaltatták, s ki fog dolgoztatni egy szá-bályzat, a mely az igazgató-választmány és a vidéki fiókok kölcsönös hatáskörét meg-állapítja. Végül megtörtént a szakosztályokra főlösztés.

A mily serény tevékenység folyik a köz-pontban, olyképen munkál az egész vidék. Legújabbban Hunyadmegyében megalakultak a petrozsényi, hátszegi, szászvárosi, algyó-gyi, piskii, nagyiagi és körösbányai körök. Az egy Beszterce-Naszód megye kivételé-vel mind a 16 megyében vannak már vá-lasztmányok vagy fiókok. Jellemzi a lelke-sedést, hogy bár az egyes vidéki fiókok saját bevételeik 25 százalékát egyleti célokra föl-használhatják, legtöbbször az összes bevételt beszolgáltatják a központba, csakhogy minél nagyobb nemzeti tőke halmozódjék föl. Az anyaaállamból befolyó összes pénzek levonás nélkül tökéskítettnek s 5 százalék mellett szolid pénzintézetekben vannak elhelyezve.

Az egyesület elkészült az eddigi tagok névsorával, a melyet közelebb ki fog adni s az országban szétküldeni. Több mint 10,000 tag van már a zászló alatt s ezek közt 1700 alapító. A nyugták a napokban küldetnek szét; előbb, az óriási anyaghalmozás miatt, még éjjeli szakadatlan munka mellett sem lehetett. Nagy bajt okozott a névalíráások olvashatlansága is.

Legújabb lépések gyanánt említhetjük fel, hogy a fővárosi pénzintézetek a közelgő közgyűlések alkalmából valamely összeg megszavazására kértettek fel s Buda-pesten is megkezdett a rendszeres gyűjtés. A főváros eddig szándékosan kerületet el, bevárva az időt, a mikor a haza veszélyez-tetett része, az egész országban fölbredt érdeklődés után, lépjen föl ügyével az ország szíve, a főváros előtt. Ily gyűjtések törté-netek ugyan már eddig is Budapesten: Irányi Dániel, Szász Károly, Kovácsi Sándor osz-tály-tanácsos, Kasich Péter osztály-tanácsos, Horváth Sándor erdőfelügyelő, Nagy Fe-rencz távirótiszt, Eöri Ernő jelzőlogbank-hivatalnok, Szathmáry György, Högyes Endre egyetemi tanár, Asboth Jenő s mások részéről; most azonban a szervezés munká-lata széles mederben indult meg, lelkes so-rokkal kértettek föl külön-külön a fővárosban lakó erdélyiek, fajtán a legbefolyásosabb fö-hivatalnokai s vezérférfiai az országnak.

Végül nagyhatású intézkedésnek ígérke-zik az is, hogy az egyesület Kossuth La-josnak az erdélyi magyarság fenn-tartásáról irt nagybecsű levelét néhány nap múlva sajtó alá bocsátja. Nagy hazánkfa e levelében erős polemikát folytat a Darwinizmusnak a népjellegre alkaima-zása ellen s a morális önérték mindenható-sága mellett lép a küzdőterre. A levélhez Herman Ottó orsz. képviselő irt szintén igen becses bevezetést. A füzetek elárusítá-sát az egyesület eszközli.

A vörös kereszt egyetel célja.

(A kézdívár helyi vörös kereszt fiók-egyletnek 1886. január 6-án tartott közgyűlésében előterjesztett évi jelentés, Vajna Károlytól.)

Méltóságos Elnök Bároné!
Tekintetes Közgyűlés!

Engedjék meg nekem, hogy most, midőn fiók-egyletünk 2-ik évi működéséről szóló jelentésemet megtenni szerencsés vagyok: a krisztusi szeretet egész meglevél üdvözöl-jem önöket, a kiket szintén a legfelségesebb eszme, a szeretet hozott ide össze! E ma-gasztos eszme uralja ma Önöket, meg vagyok győződve, kivétel nélkül, a mint ennek a hatása adja a legragyogóbb szint ama kép-hez, melyet évszázadunkról fog majd festeni a történelem. Századunk a humanitás kor-szakának neveztetik, s joggal; mert hiszen bármire tekintsen is szét szemünk: minde-nütt ott látja a szeretet műveit, ama jötevő intézeteket és intézményeket, a melyek le-törlik az özvegy, az árva, ügyefogyottnak inségfacsarta keserű könnyeit, fölkeresik a nyomor sötét kunyhóit s világosságot visz-nek be; tanítják, nevelik, gondozzák a kis-dedeket, ápolják a betegeket, munkaképtelen öregeket, s figyelmüket még a harczterre is kiterjesztik: egy szóval jót tesznek, áldást árasztanak szét magukból mindenfelé. Igen, tek. Közgyűlés! meg vagyok győződve arról, hogy Önöket ide a szeretet hozta össze, a z emberiség szeretete, meg az ékezi indító okát, erős alapját árvaházunknak, menházunknak, kórházunknak s vörös ke-reszt egyetelünknek is! Igaz ugyan, hogy

ják. „Kijöttem a divatból!“ — sohajt fel ilyenkor.

Egyszer Kállay János (a fehér szerezsen) irt neki a Házba egy ilyen tartalmu név-jegyet:

„Légy szives soraim átadóját a miniszter-nél támogatni.“

Horváth Gyulát kihívták a teremből, át-vette a névjegyet a folyosón s így szóló nyá-jasan az átadójához:

— Mi akar lenni, barátom?

— Semmi, kérem alásan.

— De hát csak van valami kívánsága!

— Nincs, kérem alásan.

— Az lehetetlen! — mond megütözve Horváth Gyula. — Önnek okvetlenül kell valamit ohajtania.

— Nem ohajtok én semmit.

— Gondolkozzon csak.

— Hiába gondolkoznám — felelte amaz zavarral.

— Nem értem — folytatta Horváth szem-rányó, bus hangon. — Ön nem akarja a pro-tekciómat? De miért hozta akkor ezt a levelet?

— Mert két hatost adott egy ur az ide-hozataláért.

Ez volt eddigé az egyetlen ember, a ki-nek nem kellett protekció.

De mérget lehetne venni rá, hogy ez sem volt magyarországi születés.

(Gondüző.)

ez utóbbit csak önzésből öleltük karjainkkal melengető kebleinkre, s ha szeretjük is, tán nem magáért s humanus czéljáért tesszük azt, de mert kórházunk létének biztosítása így kívánja. Pedig, méltóságos Elnök Bároné, tek. Közgyűlés! ha egy kissé komolyan gondolkozunk a veres kereszt egyletéről s egy kissé távolabb, a jövőbe tekintünk: lehetetlen, hogy ne csak megbarátkozzunk vele, hanem terjesztése, népszerűsítése érdekében is mindent meg ne tegyünk.

Az emberek természetében rejlik, hogy a keresztet — legyen az bármiféle, kivéve, ha csak nem valami királyi kitüntetésből adományozott lovagrend kereszt — nem igen szeretik, s hogyan szeressük akkor, első tekintetre, a vörös keresztet, mikor czélját nem ismerjük, mikor azt gondoljuk, hogy az egy nyereségek osztogatására alakult egyesület, s a mikor tagsági díjainkat nem mint a kórház javára szánt szerény adományt tekintjük, de utána még várjuk, hogy mikor huzzák már ki a főnyereményt?

Valljuk meg őszintén, hogy bizony a vörös kereszt egyesület czéljával, eszméjével nagyon sokan nincsenek tisztában, s mindaddig, míg egy kis alkotmányos női hiszág és szeszély, férfihiúság és dölly, rajongó hit és honszerzelem, a hűség s pusztá harcozi kedv, egy kis szándékos határsértés egy háborucskát a nyakunkba nem akaszt, mindaddig nem is leszünk tisztában. Igen, csak egy bekövetkező háboru — mitől Isten sokáig őrizzen — fogja teljesen megérthetőleg föltüntetni a laikus közönség előtt, hogy vörös kereszt egyletünk czélja mennyire a krisztusi szereteten alapul, mily magaslatos, milyen fontos és nélkülözhetetlen! Igen, ha majd a harcztéren tudjuk szereteteinket, ha meggyőződünk, hogy fiunk, testvérünk, rokonunk, barátunk a gyilkos ólomgolyótól nem megölve, csak halálisan megsebesítve vergődik a harcmezőn s holdogtalanságára eszmél is, győtri a láz, torkát égeti a szomjúság s tehetetlen szomjúságában beleássa fogait a sárba, körmeit a rögbe... s ekkor jön segítségére a vöröskeresztegyleti ápolók egész raja, hogy befogja izzó seppillait, enyhítő italt adjon, s puha ölébe hajtsa le fejét az örök álomra... vagy ha szeretünk csak könnyű sebesült, a kinek tán csak keze fejét sodorta el a golyó vagy csonkította meg a lábát s vérbe fagyva, kiabálva a fájdalomtól, ordítva dühében, a tikkasztó nyár hevében vagy a tél dermesztő hidegében, könnyű sebe dacára is elköltözne ez árnyékvilágból, ha ott nem teremne a vörös kereszt egylet s olcsó, gyors segélye, gyógyszer meg nem mentené, s ha majd meggyőződünk, hogy az ellenség kezébe adott kedvesünk ott is hű, anyai ápolásban részesül az ottani vörös kereszt egylet által: csak akkor leend nekünk eléggé kedves a vörös kereszt egyesület!

Akkor majd nemcsak 279 tagja leend fiók-egyletünknek, de meg fog ötszöröződni, akkor nem 256 frt leend a bevétel a tagsági díjakból, s akkor nem fogják még értelmebbnek hitt tagjaink is megtagadni az aláírást, a fizetést, mint — fájdalom — ez évben volt, akkor több lesz fiók-egyletünk iránt az érdeklődés, s tán sikerülend még tánczolni is majd javára.

En hiszem, méltóságos Bároné, tek. Közgyűlés! hogy ha a boszniai hadjárat megteremtette a vörös kereszt egyletet hazánkban, egy másik hadjárat majd teljes világosításba fogja helyezni a célt, mely már a középkorban meghódította magának a jó szíveket, a humánus fők nagyobb részét, s mely 1581-től az 1863-ki genfi conventio létrejöttéig 291 ilyen egyezményt hozott létre a háboruszkodó felek között, s a mely szép eszmének egyesületek alakjában való megtestesítéséért a svájci Dunart fáradozt annyit, s melylyel az emberi szív haláladatoságára jogot váltott magának. Hazánkban a ki első lépett ki a közre, hogy serkentve maga is tegyen, lelkesedve maga is lelkesítsen: egy nő volt. A mint illik is, hogy a szeretetben a nő legyen az első és az utolsó. Hozzá szegődött egy férfi, hogy legyen szózatának győzelmes hirdetője, fáradságainak részese, békés hadjáratának szervezője, hűséges zászlótartója, hogy legyen, a ki segítse a segítőt. Ez a nő Tisza

Kálmáné. A férfi Ivánka Imre. S földön a magyar szívhöz s fölfelé a jó Istenhez közelebb vitte a szent ügyet hatalmas védszárnnyain hazánk nagy Asszonya: a magyar Királyné. Ő lett legmagasabb védnöke a magyar vörös kereszt egyletnek, s tündöklő példájával az apró feltékenykedés, habozás és félreértés ködfoszállyait csakhamar eloszlatá, s ez idő szerint nincs [szív, nincs elme a hazában, mely meg ne nyílt volna a vörös kereszt egylet magaslatos eszméjének!

S a mi jó szellemünk, a méltóságos Bároné magas lelke sem maradt érintetlenül a fényes példától, s összekötte egy közeli, miniket égető kérdés életrekelével, a kórházal: megynkben megalakította az első vöröskeresztegyleti vidéki választmányt, s küzd érte, fárad lelkesen, odaadással egészen az önfeláldozásig, csak hogy az eszme népszerűbb legyen, kettős czélunkat hamarabb elérhessük! Azért, midőn a tekintetes Közgyűlés nagybecsű figyelmébe melegen ajánlom a vörös kereszt egylet eszméjének népszerűsítésére való komoly és buzgó törekvést: nem tehetem, hogy ne kérjem az Ég áldását, bő kegyelmét a méltóságos Báronéra, hogy hosszasan lehessen a magyar nők s a krisztusi szeretet megtestesült mintaképe!

Levelezés.

Gyergyó-Szentmiklós, 1886. jan. 18.

Tek. szerkesztő ur!

A helybeli kaszinó-egyesület folyó hó 17-én d. u. tartotta meg rendes évi nagygyűlését, mely alkalommal az elnök távollétében ennek tisztét alelnök Lázár Gyula végezte. Alelnök, kit a helybeliek „örmény gróf” névvel tisztelnék meg, a szép számmal összegyűlt egyleti tagokat üdvözölte, kívánva azt, hogy az egyesület minden egyes tagját az isteni gondviselés kedves magyar hazánk polgáraival együtt tartsa meg s vezérelje amaz uton, hol e dicső hazának fényét, dicsőségét emelni, polgárai között az egyetértést és szeretetet felvirágoztatni lesz képes. Rövid, de igen tartalomdus beszédének befejezése után a gyűlést megnyitottnak enuncziálván, titkár Juhász Károly olvasta fel évi jelentését.

Az egyesületnek e buzgó tagja és tisztviselője oly csinos, korrekt jelentést adott az egyesület egy évi mozgalmairól, hogy az előtt mindenki elismeréssel hajlott meg.

A jelentés az egyesület vagyoni állapotát s az előirányzott költségvetést is magában foglalván, miután a tagok annak helyességéről meggyőződtek, a jelentésnek általános éljenezések közötti tudomásulvétele után az előterjesztett költségvetést elfogadták s az állásukról leköszönő tisztviselőnek köszönetet szavazván, a felmentést megadta.

Az alapszabályok értelmében alelnök, mielőtt székét elhagyta volna, felhívta a gyűlést a tisztviselő és választmány megalakítására, mire a szavazás Benedek György elnökle alatt Ferenczy György és Hochschild Lajos szavazatszedő bizottsági tagok kiküldése mellett elrendeltetvén, elnök a gyűlést felfüggesztette.

A szavazás egy óra alatt megtörténvén, elnök a gyűlést újra megnyitja s a választás eredményét Benedek György a gyűlésnek bejelenti. Szavazatszedő elnök jelentése szerint beadott 43 szavazat. Elnök lett Lázár Menyhért, titkár Juhász Károly, gazda Péter Lajos, könyvtárnok Laurenczi János. Választmányi tagok: Giacomuzzi Baptist, Lázár Gyula, Csiky Dénes, Benedek György, Kuncz Kornél, Orel Máté, Mikó Árpád, Kedves Tamás, Ferenczy Károly, Imre Dénes, id. Tiltscher Ede, Kopacz Lukács.

A választás eredményének kihirdetése után a jelen voltak a tisztviselők és választmány minden egyes tagját megjelnevezvén, elnök a gyűlést bezárta.

A szép egyetértés, mely az egyesület ez évi gyűlésén uralkodott, oly garanciája a fennállásnak, melyen csak a további fejlődés és haladás jelei erősödnek és izmosodnak.

* Moltán, mert ő úgy lelkileg, mint szellemileg oly egyén, kit a derék, jellemes egyének között „gróf” címmel kitüntetni érdemes s még csak nem is sok.

Mercur.

Adja Isten, hogy legyen meg mindig az az egyetértés s virágozzék az egylet a közönség fénye- és dicsőségére sokáig!

Mercur.

Különfélék.

— **Választás.** Molnár Dénes elhalt törvényhatósági bizottsági tag helyének választás útján való betöltése mult év október 31-én megejtetvén, ezen választás alaki hiba miatt, hogy t. i. a szavazás nem szavazatlappal történt, a megyei közgyűlés által megsemmisítetvén, az új választás január 25-ére, azaz hétfőre tűzött ki. Választási elnöknek Molnár Józsiás ur törvényhatósági bizottsági tag nevezetett ki. A választás reggel 8 órakor veendi kezdetét a tanácsház színterében.

— **Gyászjelentés.** Ifju Puskás István és neje Biró Ottilia s kis fiok Levente megtört szívvel jelentik, hogy egy másuttan három kedves gyermeket s szeretett testvért: Lenke, Ella és Elemért ragadt el tőlük a könyörtelen halál.* Az 5 éves Ella f. hó 13-án, a 7 éves Lenke 16-án és a 3 éves Elemér 17-én hunyt el. Mi képes ily nagy fájdalmat enyhíteni?! A szenvedő szülők kétségbeesetten zokognak elhunyt gyermekeik halálán. Mind hiába, ők föl nem ébrednek! Kedves gyermekek! jöjjen el szellemetek bánatos szüleitök s testvértök álmaikban, lebegjétek fölöttük őrangyalok s óvjátok meg a szülői büszkeségük- és ékességüktől megfosztott sirató szíveket az álmavadástól. Béke lebegje körül az elhunytak sirjait! Borszék, 1886. január hó 17-én.

Borszákon már majdnem egy éve, hogy a roncsoló toroklob áldozatait szedi, s mint megbízható forrásból értesülünk, a legprimitívebb intézkedések sem tettek meg. Már 100—110 gyermek elhalt s még sem jut eszébe a törvényhatóságnak, hogy a szükséges s ha kell, a legszigorubb lépéseket tegye. Áldott állapotok!!! De hisz ugyanis sok a magyar, hadd pusztuljon. Sajnos, hogy az állategészségügyre sokkal nagyobb gond fordítatik; de ennek is meglehet az oka!! Több állatra, mint emberre van szüksége Magyarországnak!

— **Halálozás.** Karathnai Kun István földbirtokos, volt szolgabíró, megyei pénztárnok és 1848—49-iki honvéd hadnagy, széles körben ismert és tisztelt férfi f. hó 20-án meghalt. Temetése f. hó 22-én ment végbe Karathnán nagyszámú részvő közönség jelenlétében. Béke poraira!

— **A pápa Konstantinápolyba megy.** Mint a Diritto cz. lap írja, ez idő szerint ezzel a tervvel foglalkoznak a vatikánban. A terv állítólag szoros kapcsolatban áll azzal a kitüntetéssel, melyben a pápa a napokban Bismarck herceget részesítette. A német birodalmi kancelláról még ma is sokan fölteszik, hogy a keleti kérdést ily módon akarja megoldani. Ez a hír valószínűleg egy névtelen rópirat utóhangja, mely mult nyáron jelent meg és nagy feltűnést keltett. A rópiratot Berlinben írták s hir szerint azt ajánlja, hogy tegyék meg Konstantinápolyt a pápa székhelyévé.

— **Borbély Károly** csikszeredai birtokos, m. kir. postatiszt Szász-Régenben, f. hó 17-én eljegyezte nagyernyei földbirtokos Csernát Alajos kedves leányát, Iduskát. Öszintén gratulálunk!

— **Halálos kimeneteli súlyos testisértést** követett el folyó hó 17-én Barabás Antal nevezetű suhancz, ki Pongrácz János gyergyó-szentmiklósi lakost fejszéjével a miatti boszujából, hogy nővérét feleségül el nem vette, föbe verte. A kapott seb 2 cm. széles, 1½ cm. mélységű a homlokban. A vizsgálat erőlyesen foly. Mióta a helybeli járásbírósnál az ehhez hasonló ügyek kivizsgálásával a hivatalnak derék jegyzője, Kovács Antal van megbízva, azóta az ily ügyeknek gyors és szabatos ellátása kezd érezhető lenni. El is várjuk különben, hogy Kovács ur, ki magát értelmes és igen használható egyénnek mutatta be, a reá bízott ügyeknek

* Roncsoló toroklob.

Szerk.

példaszerű ellátásával oda fog hatni, hogy személy- és életbiztonságunk veszélyeztetve ne legyen.

— **Falusi levélhordók.** A közmunka- és közlekedésügyi miniszterium elhatározta a falusi levélhordók intézményének behozatalát, hogy ez által a postahivataloktól távolabb fekvő vidék közönsége is részesüljön a posta által nyújtott előnyökben. A főpostaigazgatóság e tárgyban átiratot intézett Pest megye alispáni hivatalához, melyben a falusi levélhordói intézményt s a falusi levélhordó teendőit részletesen ismerteti. Egyszersmind fölszólítja az alispánt, hogy írja össze a megye területéről azokat a községcsoportokat, melyekben az intézmény behozatalát kívánatosnak tartja. Az átirat szerint a falusi levélhordó tartozik a számára kijelölt községeket bizonyos megállapított sorrendben naponként bejárni. Föladata az, hogy e falvakba czimzett levélpostai küldeményeket, térti bevényt, tudakozványt átadja s az innen megírt leveleket a postára szállítsa, fölvehet ezenkívül postautalványokat és utánvételi összegeket 50 frt erejéig ezekről ideiglenes térítvényeket állít ki, melyeket másnap a postáról elhozott rendes térítvényekkel cserél ki. Fölvehet és hordhat ezenkívül olyan postai küldeményt is, melynek értéke 100 frtnál és sulya 1 és fél kilogrammnál nem több. A falusi levélhordó illetményei a következők: Községes vagy ajánlott levélért 1 kr, hirlapért fél kr, postautalvány vagy utánvételi összegért 5 kr, pénzes levélért 5 kr, szállítmányért 1 és fél kilg.-ig 6 kr s minden további fél kilg. után 1 kr-rel több; értesítvényért 2 kr. A fölvételi díj épen olyan, mint a kézbesítési díj, kivéve a nem ajánlott leveleket, levelező lapokat, keresztközötti és áruminta küldeményeket, melyeknek gyűjtésért díj nem jár. A község tartozik levélszekrényt tartani s egy helyiséget bocsátani a levélhordó rendelkezésére.

— **Helyreigazítás.** Lapunk 2-ik számában a piaci váma vonatkozólag megjelent hírlapra azon helyreigazítást vettük, hogy a piaci vámot Szócs András ur egyedül — és nem másodmagával — vette haszonbérbe.

— **„A sors játéka”** című beszély- és rajzkötet fog a jövő hóban megjelenni Budapesten Kormányos Róza kiadásában. Irta Ács Géza fiatal hírlapíró. Előfizetési ára 1 frt. Az előfizetési pénz a kiadóhoz (Budapest, VIII. stáció-utca 31. sz. a.) küldendő.

— **Jó példa.** A brüsszeli község tanács nem rég kimondta, hogy a városi leányiskolákban ezentul kötelező tantárgy legyen a főzés. Minta-konyhák rendeznek be, a hol a növendékek gyakorlatilag tanulhatják a konyhaművészetet. Azonkívül elméleti része is lesz a tanfolyamnak, a melyben megtanítják a leányokat a háztartás vezetésére, praktikus bevásárlásra stb. Okulhatnának ebből a mi ugynevezett „felsőbb” leányiskoláink is.

81-ik közlemény

a háromszékmegyei „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézet javára történt szives adakozásokról.

Gróf Mikes, Benedekné ö méltósága adománya 1885. aug. 29-én, midőn a növényeket Zabolára kastélyába kivitette: 32 teli gyapjukendő, 4 db írószőr, 5 db bábu, 6 db skatula-festék, 1 db levéltartó, 30 kárika, 2 db levélnyomó, 3 skatula játékszer, 8 db olló, 14 levél-tű, 4 db névjegytartó, 14 db gyűszű, 1 pakk gombostű, 6 pakk horgolótű, 4 db notes, 4 db brosch-tű, 1 db óratartó, 1 kagylós és íratópapír tintasörő, 32 db bonbon, 1 db szappantartó.

M. Báro Szentkeresztgy Ferenc és Báro Szentkeresztgy Zsigmond 39 zsák alma; Bartha István (Páva) 2 véka gyümölcs; Br. Szentkeresztgy Stephanie 1 zsák körte, 300 fő káposzta, 28 koszorú hagyma; özvegy Cserey Jánosné 2 zsák alma; Mihály Elek 1 hektó pityóka, 2 véka alma, 30 db murek, 1 koszorú hagyma, 4 fej káposzta, 1 véka faszulyka; Sáska Antalné 25 liter buza; Csomortáni Gaudenz hitoktató ur közvetítésével Császár Lukástól 10 db olvasó.

Fogadják a jötekonny adakozók az árvaház nevében leghálásabb köszönetünket.

K.-Vásárhely, 1885. decz. 27.

Br. Szentkeresztgy Stephanie, elnök.
Vajna Károly, jegyző.

Magyar aranyárjádék 6%	—
Magyar aranyárjádék 4%	100.75
Magy. papírjádék 5%	92.90
Magyar vasúti kölcsön	151.75
M. keleti vasúti államköt. I. kibocs.	98.30
M. keleti vasúti államköt. II. kibocs.	127.—
M. keleti vasúti államköt. III.	112.25
Magyar földtehermentesítési kötvény	103.75
M. földtehermentesít. kötv. záradékkal	103.75
Temes-bánati földteherm. kötvény	103.75
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	103.50
Erdélyi földtehermentesítési kötvény	103.15
Horvát-szlavon földteherment. kötv.	103.50
Magyar szőlődéma-váltási kötvény	98.50
Magyar nyereséj-sorsjegy kölcsön	117.25
Tiszszabályozási és szegedi sorsjegy	123.—
Osztrák járadék papírban	83.90
Osztrák járadék ezüstben	84.15
Osztrák járadék aranyban	111.60

Felelős szerkesztők:

Ifj. Dobay János. Sprencz György.

Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Sz. 35.

Árverési hirdetmény.

A községi képviselőtestületnek folyó hó 15-én tartott 1. sz. a. hozott határozata alapján a község tulajdonát képező „Muhos” havasi legelő egy évre, vagyis 1886. évi április hó 24-től 1887. évi április hó 24-ig;

a községi vendéglő (állomáshely) 10 évre, vagyis 1886. évi április 24-től 1896. évi április hó 24-ig folyó évi február hó 19-én árverés útján bérbe adnak.

„Muhos” havas kikiáltási ára 1500 ft. A vendéglő kikiáltási ára 10 évre 500 ft.

A vendéglőt kivenni szándékozónak tájékoztatásul megjegyeztetik, hogy az évi bér a 100 ft-ot mindig felül haladta, azonban a bér-leszállítással szemben bérlet által következő javítások, illetve átalakítások eszközölendők:

1. ajtó, ablakok, a ház és alsó padlás újra készítése az első évben;

2. a vendéglőhöz két vendég-szoba fából építtetése 3 év alatt, míg egyéb, aztán szükséges javítások a község által teljesíttetnek.

Mindkét bérleményre nézve a feltételek a község jegyzői irodájában a hivatalos órákban megtekinthetők.

Község elöljárósága.
Cs.-Szt-Domokoson, 1886. január hó 16-án.

Kedves István,
bíró.
Bereczk Antal,
jegyző.

1—4

Pályázati hirdetmény.

A csikszentmihályi segédkantori és tanítói állomás üresedésbe jövén, erre ezennel pályázat hirdettetik. Évi jövedelem: 1. a községtől 100 ft; 2. szeptember hó 1-ső napjaiban gabona és oszpora czímen 125 ft; 3. stola-jövedelem 20 ft; 4. kepe czímen 23 szán fa; 5. lakás, mely egy szoba, kamara és nyári konyhából áll; kétszakaszú sertés-öl, 300 □ öl veteményes kert. Pályázati határidő vége f év február 7-ike.

Cs.-Szent-Mihály, 1886. január 15-én.

Szöts Imre s. k.
cs.-szt-mihályi lelkész.

Ad 3652—1885.

pszhoz.

HIRDETMEY.

A k.-vásárhelyi kir. járásbíró Papp Györgynek k.-szt-léleki Horvát Dávid ellen 200 ft tőke s járulékaiknak kielégítése végett az árverést elrendelte, és

annak megtartására határidőül kitűzték 1886. február hó 10-ik napjának d. u. 2 órája.

Árvereztetni fognak 1885. december 15-én lefoglalt lovak, borjúk, sertések és juhok 724 ft becsértékben. Az árverés tartatik K.-Szt-Lélek községében. Vásárlók készpénzzel kötelesek fizetni.

K.-Vásárhely, 1886. január 22.

Kakutsi,

b. végrehajtó.

1—2

ÉN CSILLAG ANNA

185 centimeter hosszú óriási Loreley-hajammal, ezerekre menő köszönő iratokkal bizonyítottam be, — melyek mindenkinek rendelkezésére állanak — hogy az általam kitalált kenőcs, mint legbiztosabb szer, mindennemű hajbetegségek és hajhullás ellen, a hajnöves előmozdítására, a hajbőr erősítésére, fejköszvény, korpaképződés és kopaszodás, úgy hajusz és szakáll gyérsege ellen bámulatos eredménnyel használtatott. Bizonyítványok a szer elemzéséről a leghíresebb szakértők részéről rendelkezésre állanak.

Egy tégely ára 50 kr, 1 ft, 2 ft, használati utasítással együtt. Postai utánvét, vagy az összeg előleges be- küldése mellett a világ minden részébe megküldeték

Csillag és társa
gyárából.

Budapest, VI. királyutca 26. sz.

Kézdí-Vásárhelyt kapható Kovács Ferenc gyógyszer-tárában, valamint Magyarország jelentékenyebb gyógyszer-táráiban.

Kricsa Péter könyvkereskedése Gyergyó-Szent-Miklóson megrendeléseket 2 ft erejéig utánvét, és bérmentve teljesít. Ugyanott kaphatók az alábbi olcsó, belbecsű művek:

Amerikai nők. Rajzok és beszélek.	40 kr.
Andersen. Regék és mesék	30 kr.
Képeskönyv képek nélkül	20 kr.
Arago és Vermond. Az ördög naplója. Vigjáték	20 kr.
Augier E. A Fourchambault család. Színmű	40 kr.
Augier E. és Sandeau Gy. Poirier ur veje. Színmű	30 kr.
Balzac Honoré. Grandet Eugenia	60 kr.
Beaumarchais. Figaro házassága. Vigjáték	50 kr.
Beaumarchais. A sevillei borbély. Vigjáték	30 kr.

Bereczk Árpád. Az igmándi kispap. Népszínmű	30 kr.
Bereczk Károly. A gyógyult seb. Beszély	30 kr.
B. de Saint-Pierre. Pál és Virginia Berzsenyi Dániel versei. 6-ik kiad.	50 kr.
Bessenyei György. A philosophus. Vigjáték	30 kr.
Beulé. Augustus családja és kora	30 kr.
Bodenstedt Frigyes. Shakespeare élete és művei	30 kr.
Boissier G. Virgil	30 kr.
Bret Harte kaliforniai beszélei	40 kr.
Bulwer E. A jövő nemzedéke. Regény	40 kr.
Catullus versei	30 kr.
Chateaubriand. Atala	20 kr.
Cherbuliez V. A pépi király. Elbeszélés	30 kr.
Collins V. Sophokles	30 kr.
Conscience H. A szegény nemes. Beszély	40 kr.
Csengery Antal. A magyar közoktatás és művelődés némely főbb kérdéseiről	50 kr.
Csiky Gergely. Az első és a második. Elbeszélés	30 kr.
Csiky Gergely. Anna. Dráma egy felvonásban	20 kr.
Coppée Ferencz. Kisebb színművek	20 kr.
Csokonai V. M. Dorottya, vagyis a dámák diadalmi a farsangon	20 kr.
Csokonai V. M. Lilla. Érzékeny dalok	30 kr.
" " " Odák. Két könyvben	20 kr.
" " " Béka-egérharc. Irta	20 kr.
Homer	20 kr.
Czuczor Gergely. Népies költemény	30 kr.
Daudet E. A férj. Regény	50 kr.
Dayka Gábor költeményei	20 kr.
Delpit A. Odette házassága. Regény	50 kr.
Dickens K. Karácsonyi ének	30 kr.
Dugonics András följegyzései	30 kr.
Ébelot A. Cazaux András. Rajz a délamerikai pampaszokból	30 kr.
Ebersz György. Egy szó. Regény	80 kr.
Eynaud A. Ferizade dala. Beszély	20 kr.
Fáy A. Erzelgés és világ folyása. Beszély levelekben	30 kr.
Fáy András. A külföldiek. Vigjáték	20 kr.
B. Feuchtersleben E. Adalék a lélek életrendjéhez	40 kr.

Kölcsön

6% és 5%-ra.

Minden önjogu személy, kinek önfentartására állandó jövedelmei vannak, u. m.: háztulajdonos, gazda, bérlő, iparos, kereskedő, hivatalnok, stb. kaphat közbenjöttöm útján egy fővárosi hitelszövetkezettől 100 frttól 1000 frtig 50 hó alatt postautalvány útján visszafizetendő 6 százalékos személy-hitel-kölcsönt. Minden 100 ft kölcsön-összeg havi 2 ft betéttel törlesztendő.

5%-os bank-kölcsön

közvetítettik 2000 frttól kezdve 1.000.000-ig földbirtokra, esetleg jó anyagból épült városi házakra 25 évre 2 1/2% tőketörlesztéssel, vagy 40 évre 1% tőketörlesztéssel. Ház-kölcsönnél megállapítandó becslési költség előre leteendő.

Termények, tőzsdei értékpapírok, részvények stb. elvállaltatnak szerény díjazás mellett eladás, esetleg előleg beszerzése végett.

Ügynökök tisztességes provisio mellett működésre felkérhetnek.

Válasz és portó-költség fejében 30 kr levélbélyegben kátetik, e díj nélkül válasz nem adatik.

6—7

Pollák János

bizományi és ügynöki irodája,
Budapest, VII. csömöri-ut 37. sz. I. em.

Figyelmeztetésül a nagyérdemű t. közönségnek!

Van szerencsénk a tévedés kikerülése végett tudomásul adni, hogy az eddigi nagy dohánytőzsdével összekötött fűszer-kereskedést az özv. Csizsár Pálné-féle házból a piacra, t. ifj. Dávid István ur üzlete mellé tettük át, hol a pontos és gyors kiszolgálás mellett ajánljuk jutányos áron a legjobb minőségű fűszer-áruinkat.

2—3

Hazafigas tisztelettel

BOCSKOR és SZÖCS.

Sz. 22—1886.
eln.

Meghívó

a „gyergyói első takarékpénztár” részvénytársaság 1886. évben tartandó rendes közgyűlésére.

A „gyergyói első takarékpénztár” részvénytársaság az 1885. üzletévről VI. évi rendes közgyűlését

1886. év január hó 31-ik napján délutáni 3 órakor Gyergyó-Szent-Miklóson, Laurenczi János ur nagytermében tartja meg, melyre a részvény-birtokosok meghivatnak.

TÁRGYSOROZAT:

1. Elnöki megnyitás.
2. Elnök által 3 tagu bizottság kinevezése a szavazati jogok igazolása és számbavételére.
3. A közgyűlési jegyzőkönyv 3 hitelesítőjének megválasztása.
4. Igazgatóság jelentése és indítványai.
5. Felügyelő-bizottság előterjesztése.

A „Részvénykönyv” szerinti részvény-tulajdonosok részvényeik előmutatása nélkül „igazoló-jegy”-üket az üzleti helyiségben folyó év január hó 27., 28., 29., 30-ik napjai bármelyikén, a délelőtti hivatalos órák alatt, az erre felkért felügyelő-bizottságtól átvehetik.

A „gyergyói első takarékpénztár” részvénytársaság elnökségétől:
Gyergyó-Szent-Miklóson, 1886. január 15-én

Juhász Károly,
titkár.

Merza Kristóf,
elnök.